

(ฉบับปรับปรุงปี พ.ศ. 2555)

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research project)

ประกอบการเสนอของบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ตามมติคณะรัฐมนตรี

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

(ภาษาอังกฤษ) Causal Factors Affecting the Strength of Organic Livestock Production Group in the Upper Northeastern Thailand

ชื่อแผนงานวิจัย (ภาษาไทย) (กรณีเป็นโครงการวิจัยภายใต้แผนงานวิจัย).....
(ภาษาอังกฤษ)

ส่วน ก : ลักษณะโครงการวิจัย

 โครงการวิจัยใหม่ โครงการวิจัยต่อเนื่องระยะเวลา ปี ปีนี้เป็นปีที่ รหัสโครงการวิจัย.....

I ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) (กรณีระบุความสอดคล้องเพียง 1 ยุทธศาสตร์ ที่มีความสอดคล้องมากที่สุด โดยโปรดดูรายละเอียดในผนวก 2)

ยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยและมั่นคงของอาหารและพลังงาน

- ระบุความสำคัญกับเรื่องที่สอดคล้องมากที่สุดในยุทธศาสตร์นั้น ๆ (โปรดดูรายละเอียดในผนวก 2)

เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและเพิ่มมูลค่าผลผลิต

II ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) (กรณีระบุความสอดคล้องเพียง 1 ยุทธศาสตร์ 1 กลยุทธ์ และ 1 แผนงานวิจัยที่มีความสอดคล้องมากที่สุด โดยโปรดดูรายละเอียดในผนวก 2)

- ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจ

- กลยุทธ์การวิจัยที่ 2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

- แผนงานวิจัยที่ 2 การวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการสร้างองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ และส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

III ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับกลุ่มเรื่องที่ควรวิจัยเร่งด่วนตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งประกอบด้วย 13 กลุ่มเรื่อง โดยระบุกลุ่มเรื่องที่มีความสอดคล้องมากที่สุด 1 กลุ่มเรื่อง (โปรดดูรายละเอียดในผนวก 2)

- กลุ่มเรื่อง เกษตรเพื่อความยั่งยืน

IV ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับนโยบายรัฐบาล (กรณีระบุความสอดคล้องเพียง 1 หัวข้อที่มีความสอดคล้องมากที่สุด โดยโปรดดูรายละเอียดในผนวก 4)

- นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก: เรื่อง ดำเนินมาตรการในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ

- นโยบายระยะการบริหารราชการ 4 ปี ของรัฐบาล : นโยบาย ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร

ส่วน ข : องค์ประกอบในการจัดทำโครงการวิจัย

1. ผู้รับผิดชอบ [คณะผู้วิจัย บทบาทของนักวิจัยแต่ละคนในการทำวิจัย และสัดส่วนที่ทำการวิจัย (%)] และหน่วยงานประกอบด้วย หน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน

หัวหน้าโครงการ

นายชัชวาล ประเสริฐ

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ เขต 4 อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000 สัดส่วนการทำงานวิจัย 60%

ผู้ร่วมโครงการ

1. นางสาวอุไร แสนคุณท้าว

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ เขต 4 อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000 สัดส่วนการทำงานวิจัย 20%

2. นางสาวนงนุช จงเรืองศรี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ เขต 4 อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000 สัดส่วนการทำงานวิจัย 10%

3. นายอัครเดช ทุมชะ

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ เขต 4 อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000 สัดส่วนการทำงานวิจัย 10%

ที่ปรึกษาโครงการ

นายกิตติ กุบแก้ว

ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาพันธุ์กระบือ กลุ่มพัฒนาวิชาการปศุสัตว์ สำนักผู้เชี่ยวชาญ กรมปศุสัตว์ เขต
ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

2. ประเภทของการวิจัย (ผนวก 5)

การวิจัยประยุกต์ (Applied Research)

3. สาขาวิชาการและกลุ่มวิชาที่ทำการวิจัย (ผนวก 5)

สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา

กลุ่มวิชาสัตวศาสตร์และกีฏวิทยา

4. คำสำคัญ (key words) ของโครงการวิจัย

ภาษาไทย: ความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร, ปศุสัตว์อินทรีย์

ภาษาอังกฤษ: Strength, Organic Livestock Production

5. ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ปัจจุบันโลกประสบกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่รุนแรง อันเนื่องมาจากความไม่สมดุลของการพัฒนาที่เน้นเศรษฐกิจรายได้ประชาชาติเป็นตัวชี้วัด โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสังคมส่วนรวม จึงก่อให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษปนเปื้อนมากับแหล่งน้ำ ดิน อากาศ และอาหารที่นำมาบริโภค ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และปัญหาด้านสุขภาพของผู้ผลิตและผู้บริโภค การทำเกษตรอินทรีย์ (Organic) เป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจใช้ช่วยแก้ไขปัญหานี้ โดยก่อให้เกิดความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ไทยในขณะนี้ยังมีอุปสรรคและข้อจำกัดอยู่ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะปัญหาการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อให้เกิดห่วงโซ่อุปทานที่เข้มแข็ง ซึ่งจำเป็นต้องมีการศึกษาอย่างจริงจัง ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จะทำให้ทราบถึงภาพรวมและโครงสร้างของการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ เพื่อนำไปใช้ในเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ไทย ต่อไป

6. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

7. ขอบเขตของโครงการวิจัย

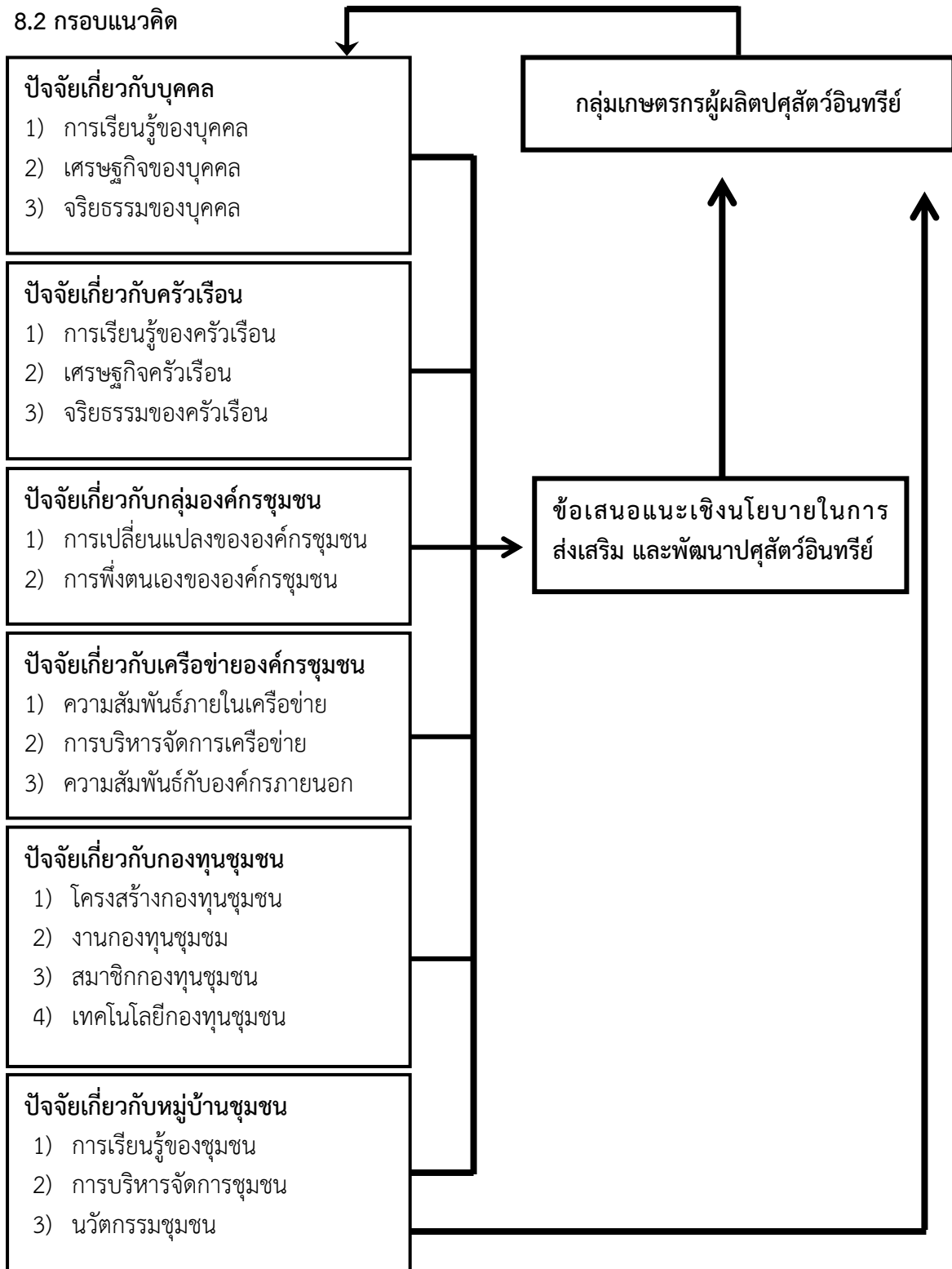
ดำเนินการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 11 จังหวัด จำนวน 39 กลุ่ม

8. ทฤษฎี สมมติฐาน (ถ้ามี) และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

8.1 ทฤษฎีและสมมติฐาน

โครงสร้างเชิงเส้น (Structure equation model) ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน สอดคล้องกลมกลืนกับโครงสร้างความสัมพันธ์ตามทฤษฎี

8.2 กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่ บุคคล ครัวเรือน และกลุ่มองค์กร
- 2) ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่ เครือข่ายองค์กร กองทุนชุมชน และหมู่บ้านชุมชน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความเข้มแข็งของกลุ่ม หมายถึง ความสำเร็จในการบริหารกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยมีปัจจัยที่จะส่งผลให้กลุ่มเข้มแข็งได้หรือไม่ ประกอบด้วย ปัจจัยเกี่ยวกับบุคคล ครวัเรือน กลุ่มองค์กร เครือข่ายองค์กร กองทุน และหมู่บ้านชุมชน

9. การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ (information) ที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 กำหนดนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับชุมชน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ที่มุ่งเน้นให้คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีกับวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี ควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2553)

กรมปศุสัตว์ ได้เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม โดยกระตุ้นให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รวมกลุ่มกันตามชนิดสัตว์หรือกิจกรรมการผลิตปศุสัตว์ในแต่ละชุมชน เพื่อสะดวกในการสนับสนุนด้านความรู้ เทคโนโลยี และงบประมาณตามความเหมาะสมและจำเป็น เช่นเดียวกับกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนที่มีการรวมกลุ่มจากคนที่มีความสนใจในการผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่ปลอดภัยทั้งต่อตนเองและผู้บริโภค มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกันในระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดทั้งกระบวนการ (Process) ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มลดลงทั้งจำนวนสมาชิกและจำนวนกลุ่ม (ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีมหาสารคาม กรมปศุสัตว์, 2556) โดยสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (2546) ให้บทนิยามปศุสัตว์อินทรีย์ ดังนี้

ปศุสัตว์อินทรีย์ (Organic Livestock) หมายถึง ระบบการจัดการผลิตปศุสัตว์ที่มีความสัมพันธ์กลมกลืน ระหว่างผืนดิน พืช สัตว์ที่เหมาะสม เป็นไปตามความต้องการทางสรีระวิทยาและพฤติกรรมสัตว์ที่ทำให้เกิดความเครียดต่อสัตว์น้อยที่สุด ส่งเสริมให้สัตว์มีสุขภาพดี เน้นการป้องกันโรคโดยการจัดการฟาร์มที่ดี หลีกเลี่ยงการใช้ยาและสารเคมี

ฟาร์ม (Farm) หมายถึง พื้นที่ทำเกษตรกรรมทั้งหมด ทั้งเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งรับผิดชอบโดยบุคคลเดียวกัน ยกเว้นฟาร์มฝั่ง

สินค้า (livestock Commodity) หมายถึง ผลผลิต (Produce) และผลิตภัณฑ์ (Product) ที่ได้มาจากปศุสัตว์อินทรีย์สำหรับจำหน่าย เพื่อการบริโภคของมนุษย์และปศุสัตว์ที่มีจุดประสงค์ทั้งเพื่อใช้และไม่ใช้เป็นอาหาร

ยาสัตว์ (Veterinary Drugs) หมายถึง สารใดๆ ที่ให้แก่สัตว์ที่ใช้เป็นอาหารของมนุษย์หรือสัตว์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกัน รักษา วินิจฉัยโรค หรือ เพื่อวัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงทางสรีระหรือพฤติกรรมของสัตว์นั้น ที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ

อาหารสัตว์ (Feed) ในระยะเริ่มดำเนินการปรับเปลี่ยนอาหารสัตว์ที่ใช้ต้องมีวัตถุดิบที่ผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์ในปริมาณที่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของน้ำหนักแห้งสำหรับสูตรอาหารสัตว์เคี้ยวเอื้อง และร้อยละ

65 ของน้ำหนักแห้งสำหรับสูตรอาหารสัตว์กระเพาะเดียว สำหรับข้อกำหนดการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ มีรายละเอียด ดังนี้

1. แหล่งที่มาของสัตว์ ต้องเกิดในฟาร์มหรือเกิดจากพ่อแม่พันธุ์ที่มีการจัดการตามระบบเกษตรอินทรีย์
2. อายุสัตว์ที่นำเข้าฟาร์มเพื่อการปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ มีระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนตามแต่ละชนิดสัตว์ ตามที่กำหนดในภาคผนวก ก ตารางที่ 2 มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มกอช. 9000-2548 เกษตรอินทรีย์ เล่ม 2: ปศุสัตว์อินทรีย์
3. ต้องใช้วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ผลิตตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เล่ม 1 และต้องไม่ใช้วัตถุดิบและ/หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม และเป็นวัตถุดิบหรือสารที่อนุญาตให้ใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพพืชอาหารสัตว์ และไม่ขัดกับหลักการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์
4. มีการจัดการด้านสุขภาพสัตว์ที่เหมาะสมกับชนิดและพันธุ์สัตว์ ใช้พืชสมุนไพรหรือยาแผนโบราณ หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นในการรักษาสัตว์ป่วย ในกรณีการจัดการหรือยาที่อนุญาตให้ใช้ไม่สามารถควบคุมหรือรักษาโรคได้ให้ใช้ยารักษาโรคอื่นๆได้ตามความจำเป็นและมีระยะเวลาหยุดยาที่ชัดเจนโดยต้องอยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์
5. การจัดการฟาร์ม มีพื้นที่ภายนอกโรงเรือนสำหรับให้สัตว์ออกกำลังกาย เน้นใช้วิธีการผสมพันธุ์ตามธรรมชาติ การผ่าตัดใดๆกระทำได้เฉพาะในกรณีเพื่อความปลอดภัยหรือเพิ่มสวัสดิภาพและสุขภาพ (Animal welfare)
6. มีการบันทึกรายละเอียดของสัตว์ในฟาร์มการเลี้ยงและการจัดการป้องกันโรค
7. การจัดการฟาร์มด้านสิ่งแวดล้อม มีการจัดการและบำบัดของเสียที่เหมาะสมทั้งในฟาร์มและก่อนปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม และการใช้ปุ๋ยมูลสัตว์ในพื้นที่เกษตรกรรมจะต้องอยู่ในปริมาณที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ

ในขณะที่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2549) กล่าวว่าเป้าหมายหลักของการผลิตเกษตรอินทรีย์ (Key Objectives of Organic Production) หมายถึง ระบบการผลิตทางการเกษตรแบบอินทรีย์เป็นระบบการบริหารจัดการแบบองค์รวมที่จะ ส่งเสริมการผลิตอาหารแบบยั่งยืน เพื่อให้ได้อาหารที่มีคุณภาพและปริมาณเหมาะสมที่สุด โดยมีเป้าหมายเพื่อการอยู่ร่วมกันแทนที่จะมุ่งเน้นการควบคุมระบบธรรมชาติ ปรับปรุงสภาพและเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน ลดการเกิดมลภาวะและความเสียหายที่เกิดกับสิ่งแวดล้อมและลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ดังนั้น การผลิตปศุสัตว์อินทรีย์จึงเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคโดยวิธีการเลี้ยงสัตว์ที่ไม่ใช้สารเคมีสังเคราะห์ ด้วยการจัดการเลี้ยงสัตว์ที่คล้ายกับธรรมชาติของสัตว์ (Natural living) มากที่สุดอย่างเข้มงวดตั้งแต่การผลิตจนถึงการบรรจุเป็นเนื้อ นม หรือไข่ (จินตนา อินทรมงคล, 2553)

จากผลการศึกษาของ ชยาพร วัฒนศิริ (มปป.) รายงานว่า แนวทางสู่ความสำเร็จของการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ต้องเป็นแนวทางที่ทุกกลุ่มต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง กลุ่มดำเนินการที่ประกอบด้วยผู้ผลิต ผู้ค้าปัจจัยการผลิต และผู้ประกอบการต้องมีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อให้เกิดห่วงโซ่อุปทานที่เข้มแข็ง กลุ่มผู้บริโภคต้องได้รับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์อย่างถูกต้อง ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน ส่วนกลุ่มสนับสนุนควรสร้างหรือปรับปรุงเครื่องมือให้สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเกษตรกรอินทรีย์อย่างแท้จริง เช่น กฎหมาย กฎระเบียบ ระบบฐานข้อมูล และการวิจัย ฯลฯ

สังคมมนุษย์ประกอบด้วยกลุ่มสังคมหลากหลาย ตั้งแต่กลุ่มสังคมเล็กๆไปจนถึงกลุ่มสังคมขนาดใหญ่ เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สมาคม ชุมชน และกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งต่างมีความเกี่ยวข้องกันเปรียบเหมือนสายใย

ของสังคมมนุษย์ กลุ่ม จึงหมายถึง บุคคลตั้งแต่ 2 คนหรือมากกว่านั้น ซึ่งอาจมีการกระทำระหว่างกันทางสังคม การรวมกลุ่มของมนุษย์มีหลายลักษณะ ในบางครั้งการรวมกลุ่มอาจเกิดขึ้น โดยชั่วคราวหรือบังเอิญในไม่ช้า กลุ่มคนดังกล่าวก็จะสลายตัวไป เช่น กลุ่มคนที่มารวมตัวกันที่ตลาด กลุ่มคนที่มาชมการแสดงหรือชมภาพยนตร์ กลุ่มคนที่มารวมตัวกัน เพื่อเรียกร้องผลประโยชน์จากรัฐบาล ฯลฯ เราไม่ถือฝักกลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มสังคม เนื่องจากมีการรวมตัวกันอย่างไม่เป็นแบบแผนความสัมพันธ์ที่ชัดเจน ต่างฝ่ายต่างมารวมตัวกันโดยไม่มีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องต่อกันอย่างบังเอิญเท่านั้นและระยะเวลาของการรวมตัวก็มีจำกัดจนไม่เพียงพอที่จะสร้างที่จะสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ที่ถาวรได้ อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของสังคมมนุษย์มากที่สุด โดยเป็นส่วนประกอบสำคัญของโครงสร้างของสังคม ได้แก่ กลุ่มสังคม กลุ่มสังคมเป็นกลุ่มซึ่งสมาชิกมีการกระทำระหว่างกันและสมาชิกของกลุ่มมีความรู้สึกเป็นสมาชิกร่วมกัน

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถานอธิบายว่า กลุ่มสังคม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่สมาชิกในกลุ่มมีการติดต่อสัมพันธ์อย่างมีระบบแบบแผนเป็นที่ยอมรับร่วมกัน กลุ่มสังคมมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีสัญลักษณ์ มีความสนใจคล้ายกันซึ่งทำให้กลุ่มมีลักษณะแตกต่างกับกลุ่มอื่นๆ

กลุ่มสังคมเป็นกลุ่มซึ่งประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนหรือมากกว่านั้น โดยมีลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. มีการกระทำระหว่างกันทางสังคมหรือปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction)
2. สมาชิกในกลุ่มต่างมีตำแหน่งและบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันและประสานบทบาทระหว่างกัน มีแบบพฤติกรรมตามบรรทัดฐานของกลุ่ม หรือที่เรียกว่า วัฒนธรรมย่อย
3. มีความรู้สึกเป็นสมาชิกร่วมกัน ทำให้มีความผูกพันในฐานะที่เป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมเดียวกัน
4. มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อสนองความต้องการของสมาชิกแต่ละคนและความต้องการของสมาชิก

ของกลุ่มเป็นส่วนร่วม

ประเภทของกลุ่มคน บทบาท และหน้าที่ของสมาชิก

1. กลุ่มปฐมภูมิ เป็นกลุ่มจำนวนน้อยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเป็นไปอย่างแนบแน่น มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นส่วนตัว ไม่มีพิธีรีตอง มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง เช่น ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว เพื่อนเรียน เป็นความสัมพันธ์ที่สม่ำเสมอ และยาวนาน ซึ่งสมาชิกของกลุ่มต้องมีความรัก ความรับผิดชอบต่อครอบครัว เป็นเพื่อนที่ดีของเพื่อน ให้ความช่วยเหลือต่อกันอย่างจริงจัง ฯลฯ

2. กลุ่มทุติยภูมิ เป็นกลุ่มขนาดใหญ่สมาชิกที่ขาดความสนิทสนมคุ้นเคยเป็นส่วนตัว สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกเป็นแบบทางการ เช่น โรงเรียน กระทรวง บริษัท ฯลฯ ซึ่งสมาชิกของกลุ่มต้องปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของกลุ่มอย่างเคร่งครัด พัฒนาการเองให้มีความเจริญก้าวหน้า สร้างความสามัคคีในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

ความสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม

การทำงานเป็นกลุ่มนั้นมีความสำคัญมาก เนื่องจากการทำงานคนเดียวตามลำพังอาจไม่บรรลุจุดหมายของงานบางอย่างได้ จำเป็นต้องอาศัยกำลังจากหลายคนรวมกัน เพื่อให้งานที่ทำมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและกลุ่มสังคมส่วนรวม โดย ทิศนา ขัมมณี (2545) อ้างโดย โดย วิฑิตินันท์ วิเศษวงศา และ รักชิมา สัตย์หาพงษ์ (2554) ให้เหตุผลของการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มไว้ ดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีความจำเป็นเรื่องพลัง การทำงานใดๆเพียงคนเดียวให้สำเร็จนั้นย่อมเป็นการยาก โดยเฉพาะงานใหญ่หรืองานที่มีความสลับซับซ้อน จำเป็นต้องพึ่งกำลังจากผู้อื่น ดังคำสุภาษิตที่ว่า “งานใดหากเหลือกำลังลาก ให้ออกปากบอกแขกช่วยแบกหาม”

2. มนุษย์ทุกคนมีข้อจำกัดและความแตกต่างในเรื่องความสามารถสติปัญญา การคิดทำงานคนเดียวย่อมรู้หลายๆคนคิดไม่ได้ เพราะหลายคนย่อมสามารถคิดได้กว้างขวางและรอบคอบมากขึ้น

3. มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวเพียงลำพังไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยซึ่งกันและกัน เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นจึงเป็นการตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์

4. ลักษณะทางสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการทำงานร่วมกันทุกระดับ ทุกองค์กร หากไม่มีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มแล้ว ย่อมเกิดปัญหาในทุกระดับ ทุกองค์กร ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความเป็นอยู่และความเจริญก้าวหน้าของสถาบันและประเทศ

5. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มให้ผลงานที่ดีกว่าทำงานคนเดียว เนื่องจากการรวมตัวเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมมีพลังมากกว่าการนำพลังของแต่ละคนมารวมกัน เนื่องจากส่วนรวมไม่ได้หมายถึงผลรวมของส่วนย่อย แต่มากกว่าผลรวมของส่วนย่อย

6. การที่บุคคลมีโอกาสมารวมกลุ่มกันทำงานช่วยให้บุคคลได้เรียนรู้จากผู้อื่น เกิดเป็นความเจริญงอกงามแห่งตนขึ้น ขณะเดียวกันความเจริญส่วนบุคคลก็จะส่งผลให้กลุ่มเจริญงอกงามตามไปด้วย

แนวคิดที่เกี่ยวกับกระบวนการมีส่วนร่วม

กระบวนการมีส่วนร่วม เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาในทุกระดับ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การติดตามประเมินผลในกิจกรรม/โครงการของชุมชน เป็นการสร้าง ปลุกฝังจิตสำนึกในความเป็นเจ้าของกิจกรรมและโครงการ ซึ่งปัจจุบันแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา (People participation for Development) ได้รับการยอมรับและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในงานพัฒนาทุกภาคส่วนหรือในลักษณะเบญจภาคี ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน นักวิชาการและประชาชน รวมพลังแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ Ho (1983) Cemer Priticia Lund (1999) สายทิพย์ สุคติพันธ์ (2534) อ่างโดย ฐิตินันท์ วิเศษวงศา และ รักนิมา สัตย์ชาพงษ์ (2554) กล่าวว่า การให้โอกาสประชาชนเป็นฝ่ายตัดสินใจ กำหนดความต้องการของตนเอง เป็นการเสริมพลังอำนาจประชาชน ระดมขีดความสามารถในการจัดการทรัพยากร การตัดสินใจและควบคุมกิจการต่างๆ มากกว่าที่จะเป็นฝ่ายตั้งรับแต่เพียงอย่างเดียว การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงหมายถึงการคืนอำนาจ (Empowerment) ในการกำหนดการพัฒนาให้ประชาชน ซึ่งควรประกอบด้วย

1. เน้นคุณค่าการวางแผนระดับท้องถิ่น
2. การใช้เทคโนโลยีหรือทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น
3. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพประชาชนให้สามารถดำเนินการพัฒนาด้วยตนเอง
4. การแก้ไขปัญหาของความต้องการพื้นฐานโดยสมาชิกชุมชน
5. การเอื้ออาทร ช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามประเพณีดั้งเดิม
6. การใช้วัฒนธรรมและการสื่อสารที่สอดคล้องกับการพัฒนาโดยใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความชำนาญของประชาชนร่วมกับวิทยากรที่เหมาะสมและมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน

แนวคิดที่เกี่ยวกับชุมชนเข้มแข็ง

1. การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมการรวมตัวเรียนรู้ ร่วมคิด ร่วมทดลองปฏิบัติจริง รวมทั้งการเสริมหนุนกลุ่มที่มีการรวมตัวอยู่แล้วให้เข้มแข็ง เน้นศักยภาพความพร้อมของชุมชน เชื่อมโยงกับการทำทหาล้างชีพตั้งแต่ระดับปัจเจก ระดับครอบครัว จนถึงระดับชุมชน คำนึงถึงความพอประมาณและความพออยู่พอกินเป็นลำดับแรกก่อนที่จะเชื่อมต่อกับชุมชนและสังคมภายนอกกระบวนการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นทางการเป็นขั้นเป็นตอน มีเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชน โดย

1.1 การส่งเสริมการรวมตัวของคนในชุมชน ทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของชุมชน ในรูปแบบที่หลากหลายที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งในเชิงพื้นที่หรือประเด็นความสนใจ และเสริมหนุนชุมชนที่มีการรวมตัวเป็นกลุ่มต่างๆอยู่แล้ว ให้มีขีดความสามารถในการพัฒนามากขึ้น โดยการเปิดพื้นที่สาธารณะในการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ผ่านทางสื่อบุคคล สื่อการศึกษา สื่อ ท้องถิ่น และสื่อระดับชาติ รวมถึงการปรับปรุงกลไกทางกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานการเงินการคลังเพื่อเอื้ออำนวยให้ภาคส่วนต่างๆเข้ามาร่วมสนับสนุนการสร้างชุมชนเข้มแข็ง

1.2 การจัดการองค์ความรู้และระบบการการเรียนรู้ของชุมชนอย่างครบวงจร โดย

1) พัฒนาฐานข้อมูลชุมชนให้เป็นระบบและปรับให้ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งข้อมูลครัวเรือน ข้อมูลศักยภาพชุมชนในประเด็นต่างๆ

2) จัดให้มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกำหนดแนวทางและกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนที่ยึดหลักการพึ่งตนเองด้วยศักยภาพ ทรัพยากร ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

3) ส่งเสริมให้กลุ่มปราชญ์ กลุ่มแกนนำ และผู้รู้ ถ่ายทอดความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้และการจัดการความรู้ในชุมชน โดยเชื่อมโยงความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่

4) สนับสนุนการจัดการองค์ความรู้และการทำวิจัยเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับความหลากหลายของชุมชน ควบคู่กับการฟื้นฟูความรู้พื้นบ้าน

1.3 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนพร้อมเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ด้วยการส่งเสริมความมั่นคงของครอบครัว การจัดบริการทางสังคมในชุมชน การปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม การสร้างระบบความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของชุมชนและระหว่างชุมชนอย่างเท่าเทียม

1) เสริมสร้างครอบครัวให้มีความมั่นคง มีสัมพันธภาพที่ดี มีความเข้มแข็งทางคุณธรรม จริยธรรมในครอบครัว โดยจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

2) เสริมสร้างโอกาสและสภาพแวดล้อมในชุมชนให้เอื้อต่อการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงแหล่งเรียนรู้ในชุมชน หลักประกันชีวิต สวัสดิการสังคม ความมั่นคงด้านอาหาร ความมั่นคงด้านสุขภาพและที่อยู่อาศัย การคุ้มครองผู้บริโภค และความมั่นคงในสิทธิมนุษยชน

3) สนับสนุนการระดมทุนในชุมชน โดยการออมทรัพย์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพและจัดสวัสดิการขั้นต้นของชุมชน

2. การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิตบนฐาน ศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชนอย่างสมดุล เน้นการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างพอเพียงภายในชุมชน สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการลงทุนสร้างอาชีพและรายได้ที่มีการจัดสรรผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมบทบาทสตรีในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชน และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน โดย

2.1 สนับสนุนให้ชุมชนมีการรวมกลุ่มรูปแบบต่างๆ และพัฒนาระบบเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมการเกษตรหรือกิจกรรมอื่นๆที่หลากหลาย

2.2 รณรงค์และส่งเสริมภาคการผลิตและบริการในการเคลื่อนย้ายเครื่องจักร หรือกิจกรรมบางส่วนไปสร้างอาชีพและการจ้างงานในท้องถิ่นและพื้นที่ห่างไกล เพื่อลดการเคลื่อนย้ายแรงงานสู่เมืองหลวงและเมืองใหญ่ ทำให้ครอบครัวอบอุ่นอยู่พร้อมหน้า มีการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นและมีแกนนำหรือผู้นำอย่างต่อเนื่อง

2.3 ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างเครือข่ายระหว่างชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภาครัฐบาลหลักของความโปร่งใสและใช้ฐานทรัพยากรในพื้นที่

2.4 สนับสนุนการนำภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการที่มีโอกาสทางการตลาดสูง เช่น อาหารสุขภาพ บริการสุขภาพ บริการท่องเที่ยว และหัตถกรรม เป็นต้น

2.5 พัฒนาระบบการบ่มเพาะวิสาหกิจชุมชน ควบคู่กับการสร้างผู้ประกอบการใหม่ด้วยการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ การตลาด องค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิตสินค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น พัฒนามาตรฐานสินค้า การสร้างตราสินค้า การจัดการเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา และการพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพของกลุ่มต่างๆ รวมทั้งคนพิการที่สอดคล้องกับความหลากหลายของอาชีพในชุมชนเพื่อลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจ

3. การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน ในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูลกัน ด้วยการส่งเสริมสิทธิชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสงวน อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ใช้ประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น โดย

3.1 สร้างความตระหนักรู้ของชุมชนในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีต่อวิถีชีวิต รวมทั้งกระจายอำนาจการจัดการทรัพยากรของท้องถิ่นให้ชุมชนที่มีศักยภาพเข้ามามีส่วนร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 สนับสนุนกลไกชุมชนและเครือข่ายในการจัดการและปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการผลิตเพื่อการยังชีพของชุมชนอย่างเป็นธรรม

3.3 เสริมสร้างขีดความสามารถและองค์ความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นภาคีหลักร่วมกับชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดการป่าและพื้นที่อนุรักษ์ การจัดการลุ่มน้ำ และการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในท้องถิ่น เป็นต้น

แนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกลุ่มเกษตรกร พ.ศ. 2547 มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. บุคคลผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักจำนวนไม่น้อยกว่า 30 คน และมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยสมาชิกต้องเป็นบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และมีกิจการหรือภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ที่กลุ่มเกษตรกรนั้นดำเนินการอยู่

2. ทุนของกลุ่มเกษตรกรให้แบ่งเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่ากัน สมาชิกแต่ละคนต้องถือหุ้นอย่างน้อยหนึ่งหุ้น แต่ไม่เกินหนึ่งในห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมด และสมาชิกมีความรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินค่าหุ้นที่ยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ

3. การจดทะเบียนจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร ให้ผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกไม่น้อยกว่า 7 คน เป็นผู้ก่อการยื่นคำขอต่อนายทะเบียนกลุ่มเกษตรกรประจำจังหวัดแห่งท้องที่ที่จะจัดตั้ง ตามแบบที่นายทะเบียนสหกรณ์กำหนด พร้อมร่างข้อบังคับของกลุ่มจำนวน 4 ฉบับ บัญชีรายชื่อของผู้ที่จะเป็นสมาชิกและสำเนารายงานการประชุมของผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิก จำนวน 1 ฉบับ

4. กลุ่มเกษตรกรมีอำนาจปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

4.1 ดำเนินการผลิต การค้า การบริการ และดำเนินการธุรกิจอื่นๆเพื่อประโยชน์ของสมาชิก

4.2 จัดให้มีสวัสดิการหรือการสงเคราะห์แก่สมาชิกและครอบครัว

4.3 ให้บริการต่างๆแก่สมาชิกโดยเรียกหรือไม่เรียกค่าตอบแทน

4.4 ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่สมาชิก

4.5 ร่วมทุนในการประกอบกิจการกับกลุ่มเกษตรกรอื่น

4.6 รับฝากเงินประเภทออมทรัพย์หรือประเภทประจำจากสมาชิกหรือกลุ่มเกษตรกรอื่น ตามระเบียบที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนสหกรณ์

4.7 ให้กู้ ให้สินเชื่อ ให้ยืม ให้เช่า ให้เช่าซื้อ โอน รับจำนอง หรือรับจำนำซึ่งทรัพย์สินแก่สมาชิก หรือของสมาชิก

4.8 จัดให้ได้มา ซื้อ ถู้อกรรมสิทธิ์หรือทรัพย์สิน ครอบครอง กู้ ยืม เช่า เช่าซื้อ รับโอนสิทธิการเช่า หรือสิทธิการเช่าซื้อ จำนองหรือจำนำ ขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่นใดซึ่งทรัพย์สิน

4.9 กระทำกิจการอื่นใดที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มเกษตรกร โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนสหกรณ์

5. ให้กลุ่มเกษตรกรมีคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่เกิน 15 คน ซึ่งที่ประชุมใหญ่ เลือกตั้งสมาชิก ตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ

6. คณะกรรมการต้องดำเนินการตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบของกลุ่มเกษตรกร และมติที่ประชุมใหญ่ รวมทั้งระเบียบและคำสั่งของนายทะเบียนสหกรณ์

7. การประชุมใหญ่สามัญครั้งต่อไปให้คณะกรรมการเรียกประชุมภายใน 150 วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีของกลุ่มเกษตรกรปีละ 1 ครั้ง

8. การประชุมใหญ่ของกลุ่มเกษตรกรต้องมีสมาชิกประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

9. ในการการประชุมใหญ่ สมาชิกอาจมอบอำนาจเป็นหนังสือให้สมาชิกอื่นมาประชุมแทนตนได้ แต่ผู้รับมอบอำนาจนั้นจะรับมอบอำนาจเกิน 3 ราย ไม่ได้

10. ในกรณีที่กรรมการ ผู้จัดการ หรือเจ้าหน้าที่ของกลุ่มเกษตรกร ทำให้กลุ่มเกษตรกรเสียหาย ถ้ากลุ่มเกษตรกรไม่ร้องทุกข์หรือฟ้องคดี ให้นายทะเบียนกลุ่มเกษตรกรประจำจังหวัดร้องทุกข์หรือฟ้องคดีแทนกลุ่มเกษตรกรได้ และในกรณีที่เห็นสมควรให้พนักงานอัยการรับว่าต่างให้กลุ่มเกษตรกรได้โดยให้กลุ่มเกษตรกรออกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ฟ้องคดี หรือการว่าต่างแก่นายทะเบียนกลุ่มเกษตรกรประจำจังหวัด หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

11. กลุ่มเกษตรกรย่อมเลิกเมื่อมีกรณี ดังต่อไปนี้

11.1 ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

11.2 กลุ่มเกษตรกรมีสมาชิกน้อยกว่าสามสิบคนติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

11.3 ที่ประชุมใหญ่ลงมติให้เลิก

11.4 ศาลพิพากษาให้ล้มละลาย

11.5 นายทะเบียนสหกรณ์สั่งให้เลิกตามมาตรา 33

12. นายทะเบียนสหกรณ์มีอำนาจสั่งให้เลิกกลุ่มเกษตรกรได้เมื่อปรากฏว่า

12.1 ไม่มีการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกภายในเก้าสิบวันนับแต่รับใบทะเบียนจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร

12.2 กลุ่มเกษตรกรไม่เริ่มดำเนินการภายในหนึ่งปีนับแต่วันจดทะเบียนจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรหรือหยุดดำเนินการติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

12.3 กลุ่มเกษตรกรไม่ส่งสำเนาบัญชีต่อนายทะเบียนกลุ่มเกษตรกรประจำจังหวัดตามมาตรา 24 วรรคสี่เป็นเวลาสามปีติดต่อกัน

12.4 การดำเนินการของกลุ่มเกษตรกรก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่กลุ่มเกษตรกรนั้น หรือกลุ่มเกษตรกรไม่อาจดำเนินการให้เป็นผลดีต่อไปได้

13. กลุ่มเกษตรกรตั้งแต่สองกลุ่มอาจควมเข้ากันเป็นกลุ่มเกษตรกรเดี่ยวได้โดยมติที่ประชุมใหญ่ของแต่ละกลุ่ม และต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนกลุ่มเกษตรกรประจำจังหวัด

10. เอกสารอ้างอิงของโครงการวิจัย

- จินตนา อินทรมงคล. 2553. การเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์แบบปล่อย. ศูนย์ปศุสัตว์อินทรีย์ กรมปศุสัตว์. 28 หน้า.
- ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีมหาสารคาม. 2556. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเครือข่ายชมรมผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 4 ประจำปี 2556. สำนักส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์. 16 หน้า
- ฐิตินันท์ วิเศษวงศา และรักษิณา สัตย์ชาพงษ์. 2554. ปัจจัยที่มีผลต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์: กรณีศึกษากลุ่มอนุรักษ์ควายไทยบ้านม่วงหวาน โคกเจริญ ตำบลจันทุม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์. (Cite http://www.dld.go.th/Rg03_nak)
- ปรียา โสภณา, ชาตรี ศิริสวัสดิ์, สิทธิศักดิ์ คำพา และสุวกิจ ศรีปัดดา. 2553. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความเข้มแข็งของหมู่บ้านชุมชนชนบท. วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 4 ฉบับที่ 2: พฤษภาคม – สิงหาคม 2553.

ชยาพร วัฒนศิริ. มปป. (Cite 2013, June 18). Available from, <http://www.jobpub.com>

11. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เช่น การเผยแพร่ในวารสาร จดสิทธิบัตร ฯลฯ และหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

11.1 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทราบข้อมูลภาพรวมและโครงสร้างการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ของกลุ่มเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- 2) ทราบปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- 3) ทราบข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อใช้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาปศุสัตว์อินทรีย์

11.2 หน่วยงานที่นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตร
- 2) หน่วยงานราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับเกษตรกร อาทิเช่น สำนักงานจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น
- 3) ผู้ประกอบการร้านค้า เจ้าของธุรกิจ และผู้บริโภคทั่วไป

12. แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

- 12.1 นำเสนอผลการศึกษาสู่เครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ในการประชุมสัมมนาเครือข่ายผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 4 ซึ่งมีแผนดำเนินการจัดประชุมสัมมนาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- 12.2 นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบนิทรรศการองค์ความรู้สู่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ในงาน “วันไถ่ถอนเมืองตักสิลา” ซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี
- 12.3 นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบนิทรรศการองค์ความรู้สู่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ณ ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งกระจายอยู่ในหลายจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- 12.4 นำผลที่ได้จากการศึกษาไปขยายผลในกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ 39 กลุ่ม

12.5 ตีพิมพ์ในวารสารในประเทศหรือต่างประเทศอย่างน้อย 1 ฉบับ

12.6 นำเสนอผลงานวิจัยในงานประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ อย่างน้อย 1 ครั้ง

13. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

13.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวนทั้งหมด 39 กลุ่ม ดังนี้

1) จังหวัดกาฬสินธุ์	3	กลุ่ม
2) จังหวัดขอนแก่น	4	กลุ่ม
3) จังหวัดมหาสารคาม	4	กลุ่ม
4) จังหวัดมุกดาหาร	2	กลุ่ม
5) จังหวัดนครพนม	4	กลุ่ม
6) จังหวัดบึงกาฬ	2	กลุ่ม
7) จังหวัดหนองคาย	4	กลุ่ม
8) จังหวัดหนองบัวลำภู	2	กลุ่ม
9) จังหวัดเลย	4	กลุ่ม
10) จังหวัดสกลนคร	7	กลุ่ม
11) จังหวัดอุดรธานี	3	กลุ่ม

13.2 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีขั้นตอนการศึกษาเป็น 3 ระยะ ดังนี้

- ระยะที่ 1** วิจัยเชิงสำรวจสภาพปัญหา โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ
- ระยะที่ 2** วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมากำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร
- ระยะที่ 3** การมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มเกษตรกรของหน่วยภาควิชาที่ร่วมบูรณาการพัฒนา

13.3 วิธีการศึกษาวิจัย ดังนี้

13.3.1 วิธีดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 ดังนี้

- 1) รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารต่างๆ ผลงานวิชาการ หนังสือ บทความ รายงาน การวิจัย จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและใช้อ้างอิง
- 2) เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เป็นข้อมูลภาคสนาม โดยผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักวิชาการสัตวบาล เจ้าพนักงานสัตวบาล ประจำสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดที่มีประสบการณ์จากจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม มุกดาหาร นครพนม บึงกาฬ หนองคาย หนองบัวลำภู เลย สกลนคร และอุดรธานี ด้วยการเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น จากประธานและผู้นำกลุ่มเกษตรกร คณะกรรมการบริหารกลุ่ม สมาชิกกลุ่มเกษตรกร กลุ่มละ 3 ชุด รวม 117 ชุด ซึ่งแต่ละชุดประกอบด้วย 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่เกี่ยวกับสมาชิกกลุ่ม ประกอบด้วยปัจจัยเกี่ยวกับสมาชิกกลุ่ม ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพหลัก พื้นที่ถือครอง จำนวนกระบือที่เลี้ยง ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกกลุ่ม รายได้จากการเลี้ยงสัตว์ สาเหตุเข้าร่วมกลุ่ม เกษตรกร บุคคลที่ชักจูงให้เข้าร่วมกลุ่ม การได้รับการฝึกอบรม การมีส่วนร่วมของสมาชิก ผลตอบแทนที่ได้ การรับรู้วัตถุประสงค์ บุคคลที่ให้ข้อมูลข่าวสาร และการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ มีลักษณะคำถามแบบเปิด โดยมีคำตอบเตรียมไว้ให้เลือกตอบ จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 คำตอบจำนวน 4 ข้อ และเป็นแบบเลือกตอบถูกหรือผิด จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้นำกลุ่ม ถามเกี่ยวกับการทำงานของผู้นำกลุ่ม และคุณลักษณะของผู้นำกลุ่ม มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 คำตอบ จำนวน 2 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านการบริหารงานของกลุ่ม ถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของคณะกรรมการกลุ่ม การดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม การแสดงบทบาทของคณะกรรมการกลุ่ม และการให้การสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 คำตอบ จำนวน 2 ข้อ และเป็นแบบให้เลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 2 ข้อ

13.3.2 วิธีดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 ดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล แนวทาง และกรอบการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 5 ประเด็น ได้แก่ วิเคราะห์พันธกิจ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคต วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน (SWOT) วิเคราะห์วิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ และตัวชี้วัดร่วมกับสภาพปัญหาที่ค้นพบในการวิจัยระยะที่ 1 มากำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

13.3.3 การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows version 11.5 เพื่อหาค่าสถิติบรรยายด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ความโด่งของข้อมูล ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร และค่าสถิติทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้วยการหาค่าความเที่ยงและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
- 2) ศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเส้นของปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อและกระบือ และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์โลคัลที่สูงสุด (Maximum Likelihood; HL)

14. สถานที่ทำการวิจัย

กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 11 จังหวัด

15. ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย (ให้ระบุขั้นตอนอย่างละเอียด)

15.1 ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี (ตุลาคม 2557- กันยายน 2558)

15.2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

การดำเนินงาน/กิจกรรม	ปีงบประมาณ 2558			
	ต.ค.-ธ.ค.	ม.ค.-มี.ค.	เม.ย.-มิ.ย.	ก.ค.-ก.ย.
1. จัดข้อมูลปฐมภูมิ/ทดสอบและปรับปรุงแบบสอบถาม	↔			
2. ดำเนินการศึกษาวิจัย		↔	↔	
3. บันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูล			↔	
4. วิเคราะห์และประมวลผลการศึกษา				↔
5. สรุปผลการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์				↔

16. ปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย (อุปกรณ์การวิจัย, โครงสร้างพื้นฐาน ฯลฯ) ระบุเฉพาะปัจจัยที่ต้องการเพิ่มเติม

- ไม่มี -

17. งบประมาณของโครงการวิจัย

รายการ	จำนวนเงิน
งบประมาณทั้งสิ้น	195,500
ค่าตอบแทน	43,000
- ค่าอาหารทำการนอกเวลา (สำหรับเจ้าหน้าที่ จำนวน 3 คนๆ ละ 43 วันๆ ละ 5 ชั่วโมงๆ ละ 50 บาท)	32,200
- ค่าตอบแทนผู้ปฏิบัติงานให้ราชการ (สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิภาคีพัฒนา จำนวน 6 คนๆ ละ 3 ชั่วโมงๆ ละ 600 บาท)	10,800
ค่าใช้จ่าย	117,200
- ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและพาหนะ (สำหรับเจ้าหน้าที่ จำนวน 3 คนๆ ละ 50 วันๆ ละ 240 บาท)	35,700
- ค่าซ่อมแซมยานพาหนะและขนส่ง (สำหรับซ่อมแซมรถยนต์ในการออกสำรวจและเก็บข้อมูล)	8,500
- ค่าจ้างเหมาบริการ (สำหรับการจ้างเหมาเพื่อจัดทำเอกสารเผยแพร่)	25,000
- ค่าใช้จ่ายในการสัมมนาและฝึกอบรม (สำหรับการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ)	48,000
ค่าวัสดุ	35,300
- ค่าวัสดุสำนักงาน (สำหรับเป็นค่าวัสดุสำนักงาน เช่น กระดาษถ่ายเอกสาร ปากกา ฯลฯ)	1,200
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น (สำหรับเป็นค่าน้ำมันในการออกไปจัดเก็บข้อมูล จำนวน 10 ครั้งๆ ละ 2,730 บาท)	27,300
- ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์ (สำหรับเป็นจัดซื้อ External HD และหมึกพิมพ์งาน)	6,800

หมายเหตุ: ขอล้างเฉลี่ยในหมวดงบดำเนินงานทุกรายการ

18. ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

ผลสำเร็จเบื้องต้น P (Preliminary Result)

1. ทราบข้อมูลภาพรวมและโครงสร้างการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
2. ทราบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์
3. ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อนำไปกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาปศุสัตว์อินทรีย์

ผลสำเร็จกึ่งกลาง I (Intermediate Result)

1. บูรณาการหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาปศุสัตว์อินทรีย์

ผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ G (Goal Result)

1. นำยุทธศาสตร์การพัฒนาปศุสัตว์อินทรีย์ที่ได้ไปใช้พัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

19. โครงการวิจัยต่อเนื่องปีที่ 2 ขึ้นไป

19.1 คำรับรองจากหัวหน้าโครงการวิจัยว่าโครงการวิจัยได้รับการจัดสรรงบประมาณจริงในงบประมาณที่ผ่านมา

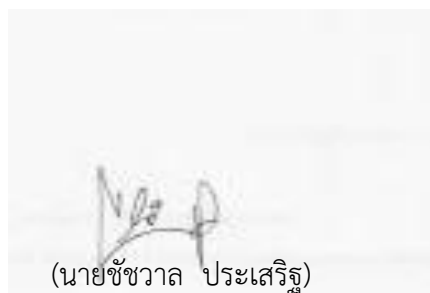
19.2 โปรดระบุว่าโครงการวิจัยนี้อยู่ระหว่างเสนอของงบประมาณจากแหล่งเงินทุนอื่น หรือเป็นการวิจัยต่อยอดจากโครงการวิจัยอื่น (ถ้ามี)

19.3 รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัย (แบบ ต-1ข/ต)

20. คำชี้แจงอื่น ๆ (ถ้ามี)

-ไม่มี-

ลงชื่อ

(นายชัชวาล ประเสริฐ)

ตำแหน่ง นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ
หัวหน้าโครงการวิจัย

วันที่ 20 มิถุนายน 2556

ส่วน ค ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : นายชัชวาล ประเสริฐ
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : MR. CHATCHAWAN PRASERT
2. เลขหมายประจำตัวประชาชน : 3 4199 00396 91 1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน : นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ
4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ เขต 4
ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000 โทร. 0-4377-7107 โทรสาร 0-4377-7600
E-mail address: E-mail: chatchawan.p@dld.go.th

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	อักษรย่อปริญญาและชื่อเต็ม	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา	ประเทศ
2522	เทียบเท่า อนุปริญญา	ประกาศนียบัตรวิชา สัตวแพทย์	สัตว แพทย์	-	โรงเรียน กรมปศุสัตว์	ไทย
1985	Bachelor Degree	B.Sc Bachelor of Science in Animalhusbandry	Animal Science	Animal Nutritio n	Gregorio Araneta University Foundation	Philippines
1986	Masteral Degree	M.Sc Master of Science in Animalhusbandry	Animal Science	Animal Nutritio n	Gregorio Araneta University Foundation	Philippines

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
- ไม่มี-
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการ
ทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย
- ไม่มี-
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย
 - 1) โครงการวิจัยการพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงโคนมโดยเกษตรกรมีส่วนร่วม ทะเบียน
วิชาการเลขที่ 51(2)-0116(4)-217
 - 2) การศึกษาระบบการผลิตและการตลาดไก่วงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ทะเบียน
วิชาการเลขที่ 55(1)-0516-031
 - 7.3 ผู้ร่วมโครงการวิจัย
 - 7.3.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้แรงงานกระบือทำการเกษตรของเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี ปี 2549
ทะเบียนวิชาการเลขที่ 51(2)-0116(4)-217

7.3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของอาสาปศุสัตว์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ทะเบียนวิชาการ
เลขที่ 52(2)-0516(1)-081

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : นางสาวอุไร แสนคุณท้าว
ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Miss Urai Saenkhunthow
2. หมายเลขประจำตัวบัตรประชาชน : 3-4403-00870-76-1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน : นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการ
4. ที่อยู่หน่วยงานที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail :
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ เขต 4 ถนนมหาสารคาม-วาปีปทุม ตำบลแว้งนาง อำเภอเมือง
มหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000 หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร 0-4377-7270
E-mail address: urais5669@hotmail.com
5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การศึกษา	ระดับ ปริญญา	อักษรย่อปริญญาและ ชื่อเต็ม	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อ สถาบันการศึกษา	ประเทศ
2540	ตรี	วท.บ. วิทยาศาสตร์ บัณฑิต	เกษตรศาสตร์	สัตวศาสตร์	ม.ขอนแก่น	ไทย
2544	โท	วท.ม. วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต	สัตวศาสตร์	สัตวศาสตร์	ม.ขอนแก่น	ไทย

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา)
- ไม่มี -
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการ
ทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย
- ไม่มี -
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย
 - 7.2.1 กรรมวิธีการผลิต และผลการเสริมกระเทียมผงในอาหารต่อสมรรถนะการเจริญเติบโต
การควบคุมโรค และคุณภาพซากของไก่เนื้อ
 - 7.2.2 รูปแบบการมีส่วนร่วมพัฒนาอาชีพการเลี้ยงกระบือของกลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์เหล่าสร้าง
ถ่อ อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร
 - 7.2.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ชื่อผลงานวิจัย	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการ วิจัย
1.กรรมวิธีการผลิต และผลการเสริมกระเทียมผงในอาหารต่อสมรรถนะ การเจริญเติบโต การควบคุมโรค และคุณภาพซากของไก่เนื้อ	2545	หัวหน้าโครงการ
2. รูปแบบการมีส่วนร่วมพัฒนาอาชีพการเลี้ยงกระบือของกลุ่ม เกษตรกรเลี้ยงสัตว์เหล่าสร้างถ่อ อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร	2550	หัวหน้าโครงการ

3. การประเมินผลโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคขุน เพื่อเข้าสู่ อุตสาหกรรมการแปรรูปโคขุนคุณภาพดี จังหวัดขอนแก่น	2550	ผู้ร่วมวิจัย
4. การศึกษาการเลี้ยงกระบือและการมีส่วนร่วมของเกษตรกรใน กิจกรรมกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์ จังหวัดอำนาจเจริญ	2550	ผู้ร่วมวิจัย
5. การประเมินความต้องการโปรตีนและพลังงานที่ใช้ประโยชน์ ได้สำหรับการเจริญเติบโตของโคเนื้อสาวพันธุ์พื้นเมือง (Evaluation of Crude Protein and Metabolizable Energy Requirements for Growth of Thai Native Heifers)	2552	ผู้ร่วมวิจัย

7.3 งานวิจัยที่กำลังทำ

ชื่อผลงานวิจัย	ปีที่พิมพ์	สถานภาพในการ วิจัย
1. การศึกษาระบบการผลิตและการตลาดไก่วงในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	2556	ผู้ร่วมวิจัย
2. การศึกษาความเป็นไปได้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองคุณภาพสูง เชิงการค้า ในเขตจังหวัดสกลนครและจังหวัดมหาสารคาม	-	ผู้ร่วมวิจัย
3. การผลิตไก่พื้นเมืองคุณภาพสูงเพื่อเพิ่มมูลค่าทางการตลาด	-	ผู้ร่วมวิจัย
4. ผลของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในแปลงหญ้าร่วมกับการเสริม CLA ต่อ การเจริญเติบโต การสะสมไขมัน และปริมาณคอเลสเตอรอล เพื่อ เพิ่มมูลค่าทางการตลาด	-	ผู้ร่วมวิจัย

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ – สกุล (ภาษาไทย) : นางสาวนงนุช จงเรืองศรี
ชื่อ – สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Miss Nongnuch Jongruangsei
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน : 5 4599 90001 95 0
3. ตำแหน่งปัจจุบัน : เจ้าพนักงานสัตวบาลอาวุโส
4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ เขต 4
ตำบลเวียงนาง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000 โทร. 0-4377-7107 โทรสาร. 0-4377-7600
5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	อักษรย่อปริญญา และชื่อเต็ม	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน การศึกษา	ประเทศ
2526	เทียบเท่า อนุปริญญา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	เกษตรกรรม	-	วิทยาเขต เกษตรกรรม กาฬสินธุ์	ไทย
2528	ป.ตรี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วทบ.)	พืชศาสตร์	พืช ศาสตร์	คณะ เกษตรศาสตร์ บางพระ	ไทย
2549	ป.ตรี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วทบ.)	สัตวศาสตร์	สัตวบาล	มหาวิทยาลัยราช ภัฏอุบลราชธานี	ไทย

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
พืชศาสตร์
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการ
ทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย
-ไม่มี-
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย
-ไม่มี-
 - 7.3 ผู้ร่วมโครงการวิจัย
-ไม่มี-

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ – สกุล (ภาษาไทย) : นายอัครเดช ทุมชะ
ชื่อ – สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr. Akaradet Tumcha
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน : 3 4209 00419 02 5
3. ตำแหน่งปัจจุบัน : เจ้าพนักงานสัตวบาลปฏิบัติงาน
4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ เขต 4 ตำบลเวียงนาง อำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม 44000 โทร. 0-4377-7107 โทรสาร. 0-4377-7600
5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ	อักษรย่อปริญญาและชื่อเต็ม	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา	ประเทศ
2542	เทียบเท่า อนุปริญญา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	สัตวศาสตร์	สัตวศาสตร์	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต กาฬสินธุ์	ไทย
2544	ป.ตรี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วทบ.)	สัตวศาสตร์	สัตวศาสตร์	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต กาฬสินธุ์	ไทย

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
- ไม่มี -
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย
-ไม่มี-
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย
-ไม่มี-
 - 7.3 ผู้ร่วมโครงการวิจัย
-ไม่มี-